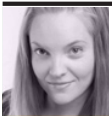

TAÐ HENDIR Á BRÚÐARNÁTTINI

– VIT HØVÐU **YNSKT**, AT ONNUR **UNG** KUNDU **UPPLIVAD** ALT TAÐ **GÓÐA**, SUM **VIT** FÁA **BURTURÚR** VIÐ **IKKI** AT HAVA **SEX**. MEN VIT **VIÐGANGA**, AT TAÐ TIL **TÍÐIR** KANN VERA **TORFØRT** AT HALDA SEG TIL **REGLURNAR**, VIT HAVA **SETT**. SOLEIÐIS SIGA **JÓNHILD L. MAGNUSSEN** OG **TÓRUR OLSEN**, SUM HAVA **VALT** IKKI AT VERA SAMAN **KYNSLIGA**, FYRR ENN TEY ERU **GIFT**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

– Eg veit væl, at tað eru ikki so nógv, sum velja at liva, soleiðis sum vit gera, men fyri okkum er hesin lívsstíllurin rættur.

Tað sigur 21 ára gamla Jónhild L. Magnussen úr Miðvági, sum er trúlovað Tóri Olsen, ið er hoyvíkingur men býr í Sørvági. Tey bæði blivu trúlovað í desember mánaði, eftir at hava verið saman sum par í eitt ár. Tann 19. apríl skulu tey giftast í Miðvágs kirkju.

Tað, sum ger Jónhild, ið er útlærd klædnaatstøðingur, og Tór, ið lærir til grannskoðara, eitt sindur annarleiðis enn onnur ung pør, er, at tey eru jomfrýr og ætla at vera tað, til giftiringarnir eru komnir á.

– Trúgvín fyllir nógv og er ein natúrligur partur av okkara gerandisdegi. Sambært Bíbliuni hoyrir kynsligt samband heima í hjúnarbandi, og tí er tað ein sjálffylgja fyri okkum, at vit goyma okkum til hvønn annan, inntil vit eru gift, sigur Tórus.

Ung og trúgvandi

Bæði Jónhild og Tórus eru uppvaksin í einum trúgvandi umhvørvi. Jónhild er kirkjufólk og hevur verið nógv í Missiónshúsinum í Miðvági. Tórus, sum er uppvaksin í Hoyvík, hevur øll síni ár gingið í samkomuni Oasuni.

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

At vera ungur og trúgvandi er ikki altíð heilt lætt, tí onkrar avbjóðingar eru.

– Størsti trupulleikin er tann, at í tíni samkomu ella kirkju lærir tú eitt sett av virðum, men tey virðini sært tú næstan ikki nakra aðrastaðni. Til dømis verður tað ikki viðmælt fólki at ganga full í býnum, og Bíblían sigur eisini, at

tað ikki er gott, men allastaðni tykist tað bara vera ein sjálffylgja. Tað er nakað, mann bara ger, sigur Tórus og heldur fram:

– Tá er tað oftast lættari bara at halda seg saman við vinfólki, sum hava somu virði sum tú, tí so endar tú ikki í onkrari keðiligari støðu, har tú kennir bólkatrýst, sigur Tórus.

Summi halda, at pør sum Jónhild og Tórus hava eitt keðiligt lív, tí tey ikki ganga í býnum, men soleiðis er als ikki sambært teimum sjálvum.

– Kanska gera vit ikki júst tey somu tingini, sum flest onnur á okkara aldri, men eg føli ongantíð, at vit hava tað keðiligt. Eitt nú haldi eg, at vit altíð hava góð, stuttlig og festilig vikuskifti, har vit eru saman við vinfólki og hava hugnað okkum. Munurin á okkum er, at mánamorgun minnst vit altíð, hvat tað er, vit hava gjørt leygarkvæðið, sigur Jónhild og smílist.

Liva sum fráhaldin

Hjá nógvum ungum fyllir kærleikslív rættliga nógv, og soleiðis er eisini við Jónhild og Tóri. Og tó. Longu sum heilt ungir tannáringar tóku tey avgerð um ikki at vera kynsliga saman við nøkrum, fyrr enn tey vóru gift. Tað lyftið hava tey hildið.

– Tá eg var 16 hevði eg havt okkurt fjas við onkrum drongi, men tá tað bleiv liðugt, minnst eg, at eg lovaði mær sjálvari, at næsti drongurin, sum eg fór í parlag við, skuldi vera ein, eg ynskti at gifta meg við. Síðani havi eg livað mitt lív út frá tí lyftinum, greiðir Jónhild frá og heldur fram:

– At goyma seg sjálvum, til mann er giftur, er umráðandi fyri meg, tí eg føli, at sex hoyrir til í hjúnabandi, og soleiðis er tað bara, sigur Jónhild, og Tórus nikkar samdur við høvðinum.

– Eg havi júst sama hugburð sum ►